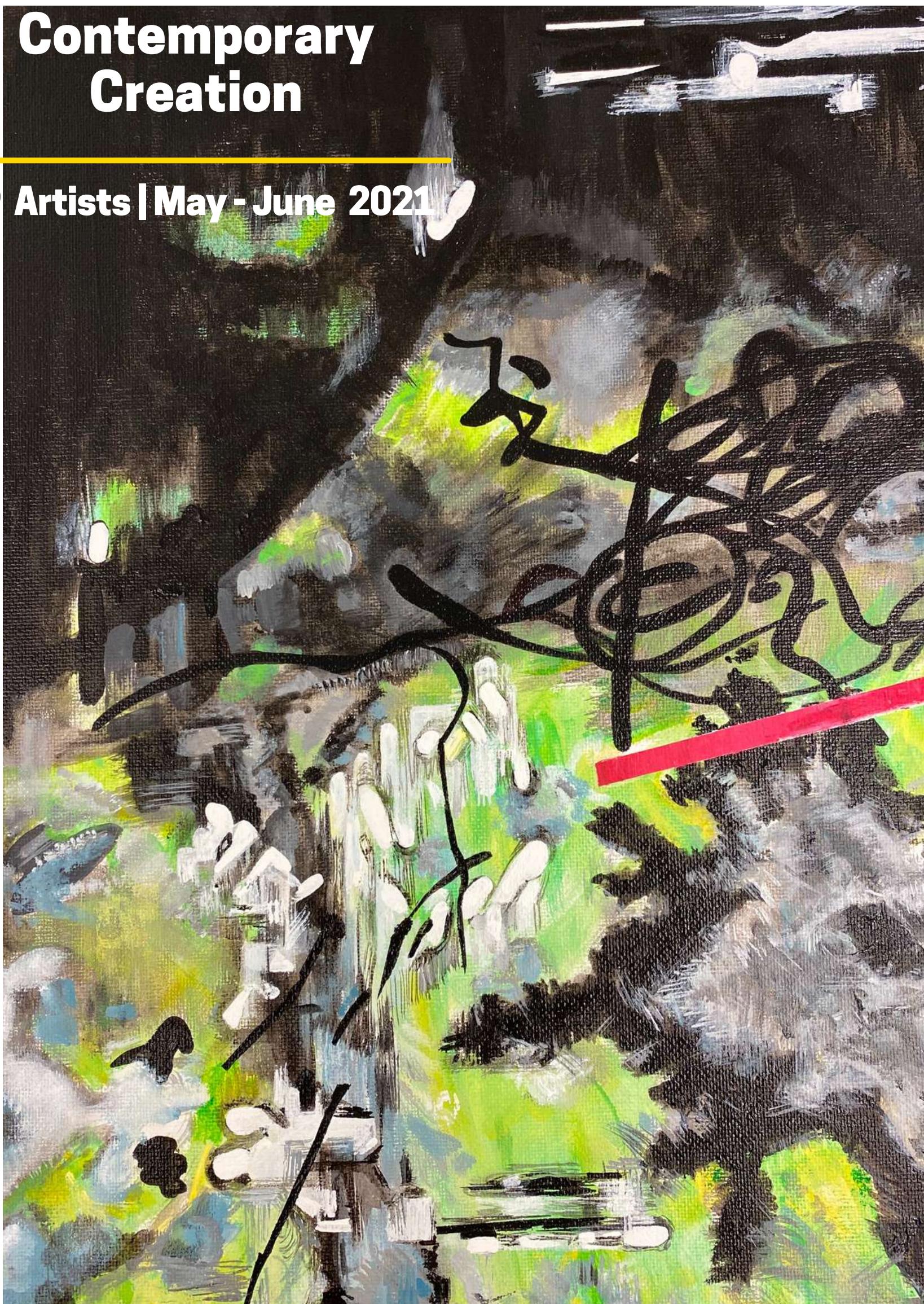

ON a SMALL SCALE

A Mosaic of
Contemporary
Creation

39 Artists | May - June 2021

ON a SMALL SCALE

**A Mosaic of
Contemporary
Creation**

39 Artists | May - June 2021

Με το σταδιακό πέρας των απαγορεύσεων και των περιορισμών και την πολυπόθητη επιστροφή των χώρων τέχνης στην κανονική λειτουργία τους, η γκαλερί ΑΛΜΑ εγκαινιάζει την ομαδική έκθεση *Σε Μικρή Κλίμακα: Ένα Ψηφιδωτό Σύγχρονης Δημιουργίας*, η οποία αποτελείται εξ ολοκλήρου από έργα μικρών διαστάσεων. Η επιμελητική ομάδα της γκαλερί προσκάλεσε 39 σύγχρονους καλλιτέχνες, Έλληνες και διεθνείς, παλαιότερους και νέους συνεργάτες, για να μετατρέψουν τον χώρο της σε ένα ψηφιδωτό σύγχρονης δημιουργίας. Με την έκθεση αυτή, η ΑΛΜΑ ελπίζει σε έναν γόνιμο διάλογο με θέμα την εξέλιξη της καλλιτεχνικής δημιουργίας εν καιρώ πανδημίας και με γνώμονα τη μικρή κλίμακα. Ένα μικρό έργο αγκαλιάζει τον θεατή με διαφορετικό τρόπο από ένα επιβλητικό έργο μεγάλων διαστάσεων. Με περισσότερα από 50 μικρά έργα -φωτογραφίας, ζωγραφικής, σχεδίου, γλυπτικής, κατασκευών και μικτής τεχνικής- η έκθεση προσκαλεί το κοινό να πλησιάσει και να αναρωτηθεί αν και πώς τελικά η κλίμακα διαμορφώνει τον τρόπο που βιώνουμε το έργο τέχνης.

With the gradual lift of lockdown measures and the much anticipated reopening of galleries and art spaces, ALMA gallery is happy to present the group exhibition *On a Small Scale: A Mosaic of Contemporary Creation*, which consists entirely of small works. The gallery's curatorial team has invited 39 contemporary artists, local and international, long-time and newer collaborators, who will transform its space into a mosaic of contemporary creation. ALMA hopes the exhibition will generate an inspired discussion about artistic creation during a pandemic, while using the small scale as a focus. A small artwork embraces the viewer differently to an imposing large-scale work. With more than 50 small works, including photography, painting, drawing, sculpture, construction and mixed media, the exhibition invites viewers to approach and consider if and how scale ultimately shapes the way we experience art.

Alexandros ALEKIDIS

[...] συνθέτω αποσπασματικές εικόνες ως ένα είδος προσωπικού ημερολογίου, στις οποίες ενσωματώνεται το στοιχείο της γραφής σε συνδυασμό με ιδεογράμματα με σκοπό τη δημιουργία ενός οπτικού αινίγματος. Η προετοιμασία του έργου γίνεται ψηφιακά, συνθέτοντας εικόνες από μια τράπεζα φωτογραφιών που αποτελείται κυρίως από στιγμιότυπα της καθημερινότητάς μου, από εικόνες που συλλέγω από το διαδίκτυο και από κινηματογραφικά καρέ.

[...] I compose fragmentary images as a kind of personal diary, in which the element of writing is integrated and combined with pictorial symbols in order to create a visual enigma. My preparation is done digitally, drawing from a photo bank that consists mainly of snapshots from my daily life, images that I collect online and movie frames.

Overlay #1 (2021)

30 x 40 cm, oil on canvas

Sylvia ANTONIADI

Η αρχή των γήινων όντων,
το κύτταρο και οι μεταλλάξεις του.
Ο άνθρωπος μέσα στον χρόνο
της Ιστορίας του, πώς αντιδρά στις
επιθέσεις του περιβάλλοντος κατά περίπτωση:

Η Τζιν Χάρλοου
στα εικοσιέξι της χρόνια
χάνει τη ζωή της από την γρίπη.
Η Μπέτυ Ντέιβις,
μετά από πολλές περιπέτειες υγείας,
φτάνει ογδονταενός ετών
καπνίζοντας αριμανείως.
Το πρόσωπο της αντοχής είναι η ζωή
που με δύναμη διυλίζει την τοξικότητα.
Το πρόσωπο της ομορφιάς είναι ο
θάνατος που παγώνει την
μακάρια εικόνα.

The beginning of earthly beings,
the cell and its mutations.

In the course of History,
how do humans react
to the attacks of the
environment on
an individual basis?

Jean Harlow,
dies at 26 of the flu.
Bette Davis,

after many health adventures,
reaches 81 years old smoking non-stop.

The face of endurance is powerful life that filters toxicity.
The face of beauty is death that freezes the blissful image.

Filtering Toxicity (2021)

50 x 43 cm, acrylics on wood

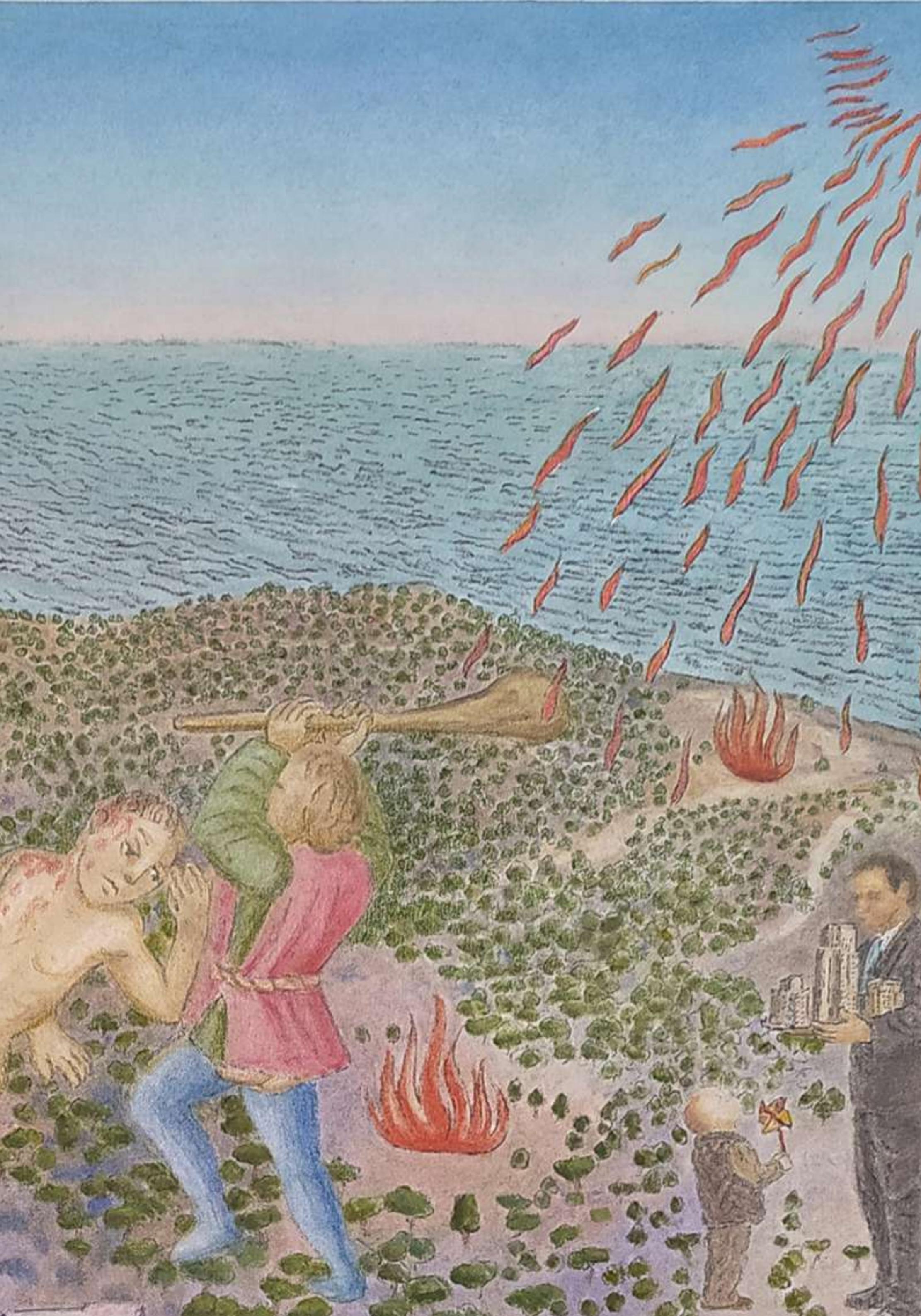
Aggelos ANTONOPOULOS

Τα "Μικρά Πορτραίτα" μου
"χτίζονται" πάνω στη χρήση
προϋπαρχόντων
αντικειμένων. Αυτό δεν είναι
πάντα διακριτό, αφού
επεμβαίνω με εξαιρετικά
λεπτομερείς και
αποδομητικούς τρόπους πάνω
στο πρωτογενές αντικείμενο.
Τα κυρίαρχα μοτίβα της
συγκεκριμένης δουλειάς
μοιάζουν να είναι η χαμένη
παιδικότητα, το ωραίο, το
θραυσματικό και το
δύσμορφο, με στοιχεία
επαναπροσέγγισης της
αρχικής τρισδιάστατης
μορφής τους.

I create my *Small Portraits* using found materials, which are rarely discernible since I alter them in extremely detailed and deconstructive ways. Among the predominant motifs of the series are the lost childhood, the beautiful, the fragmentary and the deformed, with elements of redefining their original three-dimensional form.

Untitled (2020)

117 x 26 x 10 cm, mixed media sculpture
Courtesy of Ikastikos Kiklos DL

Yiorgos AVGEROS

[...] Τα τελευταία χρόνια, με ελκύει η μεσαιωνική ζωγραφική με την αμεσότητα και την απλοϊκότητά της. Αυτό το παράδοξο, το ανορθολογικό, το δεισιδαιμονικό στοιχείο ταιριάζει νομίζω περισσότερο στην εποχή μας. Λες και δεν έχει υπάρξει ο Διαφωτισμός.
Σταθμός για μένα υπήρξε η ανακάλυψη ενός χειρογράφου [Le Livre de la vigne Nostre Seigneur] εσχατολογικού περιεχομένου με αντίστοιχες ζωγραφιές. Μπήκα στον πειρασμό να δανειστώ στοιχεία και φιγούρες και να τα τοποθετήσω σε σημερινά περιβάλλοντα, δίνοντας τους μιαν άλλη νοηματοδότηση.

In recent years, I find myself attracted to the immediacy and simplicity of medieval art. I think its paradoxical, irrational, superstitious elements fit better in our time [than classical art]. It is almost as if the Enlightenment never existed. A milestone for me was the discovery of an important manuscript of eschatological content [Le Livre de la vigne Nostre Seigneur] and its accompanying illustrations. I was tempted to borrow elements and figures and place them within a contemporary environment, giving them new meaning.

Le Livre de la v.N.S. V (detail) (2020)
40 x 30 cm, painting pigments on paper
Courtesy of Zoumboulakis Galleries

CAPTEM

Μια πρακτική συνήθης στους αγροτικού πληθυσμούς παλαιότερων εποχών, η οποία μάλλον εξακολουθεί να υφίσταται.

A common practice among the rural populations of earlier times, which probably exists to this day.

The animal fucker (2020)

32 x 37 cm [incl. frame], mixed media

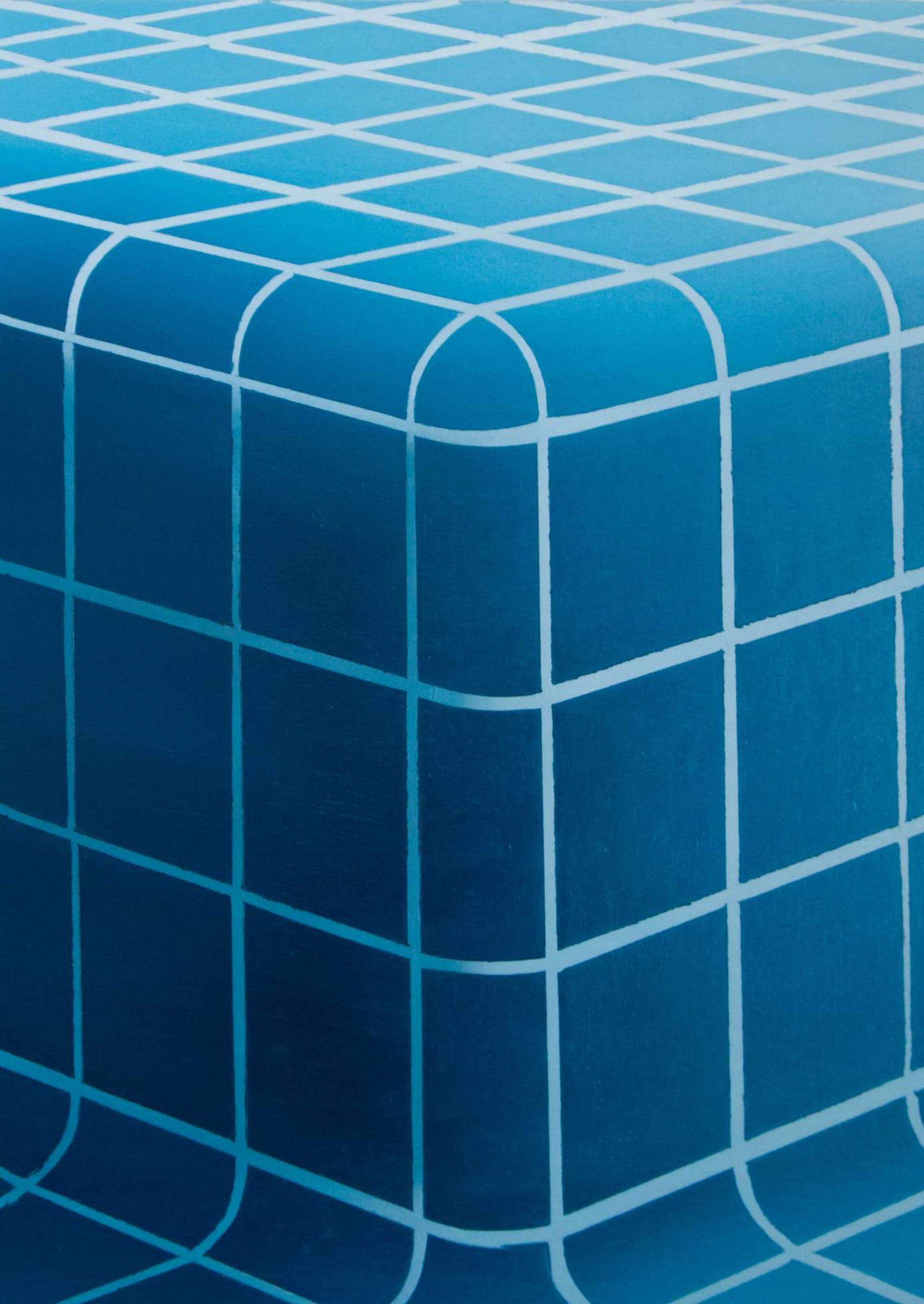
Pantelis CHANDRIS

Η ενότητα «Ζήτημα Πίστης» 2013 εκφραζόταν από μία σειρά έργων, κατασκευών, βίντεο και σχεδίων που απεικόνιζαν τέσσερα μικρά ακατοίκητα νησιά. Τα σχέδια έγιναν σε διαφορετικά υλικά και είδη χαρτιών. Σχεδιάζοντας, ιχνογραφώντας και αποτυπώνοντας τους μορφολογικούς μετασχηματισμούς τους καθώς φωτίζονται από τη κίνηση του Ήλιου και της Σελήνης, αποτύπωναν μια υβριδική τοπιογραφία. Η απουσία χρώματος, ουρανού και θάλασσας, ενέτειναν το αίνιγμα της ύπαρξης και θέσης των τόπων αυτών.

A Matter of Faith (2013) consisted of a series of works, videos and drawings depicting four small uninhabited islands. The drawings were created using a variety of materials and types of paper. By sketching, tracing and capturing the islands' morphological transformations as they were illuminated by the movements of the Sun and the Moon, I wished to depict their hybrid landscapes. The total absence of colour, sky and sea, intensified the enigma of the existence and location of these places.

A Very Small World (2012)
45 x 63, white carbon on black palladium

Prodromos CHARALAMBIDIS

Η ενότητα "Tiles" προέκυψε ως μέρος της προηγούμενης ζωγραφικής σειράς με τίτλο "R.I.P - Rest In Pool." Αφορά την αποσπασματική αναπαράσταση πλακιδίων πισίνας και αποτελεί μια μελέτη αφαιρετικής και γεωμετρικής απόδοσης του σύγχρονου αρχιτεκτονικού αστικού τοπίου.

Tiles was born naturally after my previous series "R.I.P - Rest In Pool". It concerns the fragmentary representation of pool tiles and is a study of abstract and geometric rendering of modern architectural urban landscapes.

Tiles (2021)

30 x 40 cm, oil on wood

Manolis CHAROS

Δύο έργα, θα έλεγα, νοσταλγικά.
"Μη με λησμονείς" ήταν ένα
αγαπητό θέμα στις κάρτες και τα
επιστολικά δελτάρια των αρχών
του προηγούμενου αιώνα, τότε
που οι αποστάσεις ήταν μεγάλες
και ο σπαραγμός του
αποχωρισμού συνήθης. Ήταν και
το όνομα ενός λουλουδιού που
βάζαν οι ερωτευμένοι στα βιβλία
σα σελιδοδείκτη, και τώρα τα
βρίσκουμε εμείς, όταν όλα εκείνα
στα οποία αναφερόντουσαν έχουν
λησμονηθεί. *Never more* είναι το
ποίημα του E. A. Πόε. Σπαρακτικό,
νοσταλγικό, καμία σχέση με
καράβια, αλλά μ' αρέσει. Εγώ, έτσι
κι αλλιώς, καράβια βλέπω στο
μακρινό ορίζοντα και πάνω τους
φορτώνω τις διαθέσεις και τις
σκέψεις μου.

Two nostalgic artworks.
"Forget me not" was once a common message found on farewell cards and letters of the previous century, when distances were long and separations not uncommon. It was also the name of a flower which lovers often used as a bookmark, and which we now find, forgotten and pressed between pages. "Never more" is a poem by E. A. Poe. Heartbreaking, nostalgic, nothing to do with boats, but I like it. I always imagine ships on the distant horizon and on them I load my moods and thoughts.

Never More (2021)

30 x 40 cm, oil and acrylics on canvas

Vana FERTAKI

Εσωτερικός χώρος. Φωτισμός αλλού ελλιπής, αλλού καλός. Σαν να δυσκολεύεται κάποιος να εστιάσει.
Τί μπορεί να διαμορφωθεί μέσα από την ασάφεια;

An interior space. Lighting in some places insufficient, in some others brilliant.
As if someone is struggling to focus.
What can be formed through ambiguity?

Untitled (2021)

40 x 30 cm, acrylic & varnish on canvas

Gregory GROZOS

Μέσα από εξαιρετικά πολύπλοκους μικρόκοσμους εξιστορείται η συνύπαρξη και συνάντηση παράδοξα διαφορετικών πραγματικοτήτων και διαπραγματεύονται θεμελιώδη ζητήματα όπως η ιστορία, η γνώση, η φύση της πραγματικότητας και οι ηθικές επιλογές του ανθρώπου...

Through extremely complex microcosms,
[the artist] conveys the encounter and coexistence of
paradoxically opposing realities, and debates fundamental
topics such as history, knowledge, the nature of reality and
man's moral choices...

Untitled (2021)

13 x 10 cm, mixed media

Gogo IEROMONACHOU

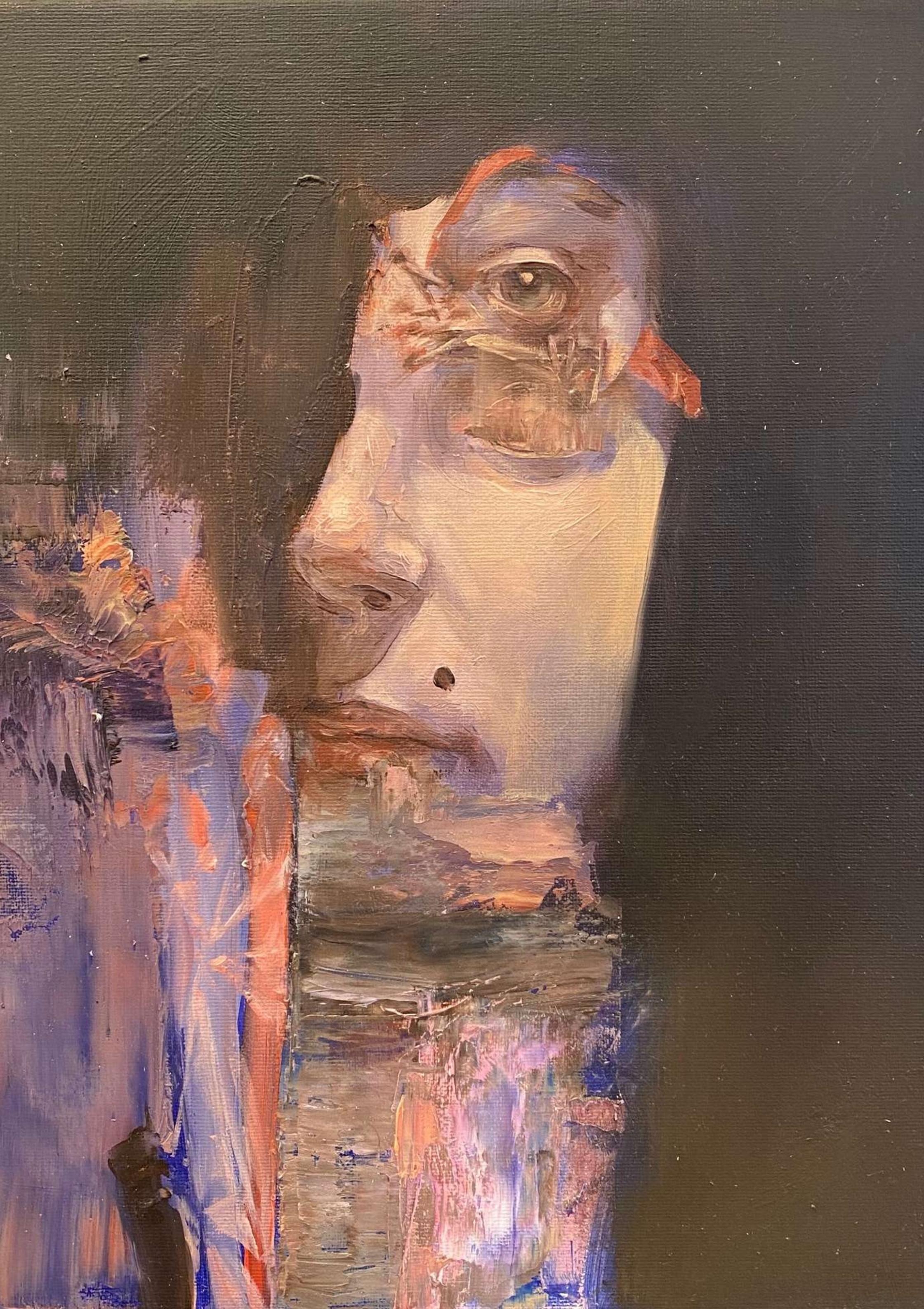
*Kai ta είχαμε φτιάξει τόσο ωραία στο μυαλό μας!
Και μετά ήρθε η ανατροπή...
Συνεχίζεται...*

We had planned everything so nicely in our minds!
And then all our plans were overturned...
To be continued...

The Tourist (2020)

40 x 40 cm, oil on canvas

Mózes INCZE

Morphosys...

*Στην αρχή ήταν ο Λόγος... και να'
μαι τώρα, [ζώντας] μια
περίπλοκη, ως επί το πλείστον
ακατανόητη ύπαρξη, μια
προσπάθεις να προστατεύσω τα
θραύσματα γνώσης που
κατέχω. Ο ατελείωτος χρόνος
και χώρος κρύβουν αμέτρητες
ερωτήσεις [και η αναζήτηση]
για απαντήσεις εγείρει ακόμη
περισσότερα ζητήματα...
Στην αρχή υπήρχε η Εικόνα...
και αφού η ανθρωπότητα έχασε
την αθωότητά της, μόνο
μικροσκοπικά θραύσματα
αυτής μπορεί να διακρύνει [...]]
αμφιβάλλω για ό, τι δεν βλέπω.
Στην αρχή, υπήρχαν οι
Δυνατότητες... και μια από
αυτές μου επέτρεψε να σκεφτώ
και να ζωγραφίσω για όλα αυτά.*

Morphosys...

*In the beginning there was
the Word... and here I am now,
[living] a complex, mostly
incomprehensible existence,
sheltering the fragments of
knowledge I have. The endless
time and space hide
uncountable questions [and
searching] for an answer
raises even more issues...
In the beginning there was
the Image... and since
mankind lost innocence, only
tiny fragments of it can be
seen [...] I doubt what I do not
see. In the beginning, there
were the Possibilities... and
one of them let me think and
paint about all this.*

Queen (2018)

30 x 25 cm, oil on canvas

Yiorgos P. KAVOUNIS

ἀλλὰ κάμ μὲν γλωσσα φέαγε,
λέπτον
δ αὕτικα χρῶ πῦρ
Ύπαδεδρόμακεν,
όππάτεσσι δ ούδεν ορημ̄ ,
ἐπιρρόμβεισι δ ἄκουαι.

ἀ δέ μ̄ ἵ δρωσ κακχέεται,
τρόμοσ δὲ
παῖσαν ἄγρει χλωροτέρα δὲ
ποίασ
ἔμμι, τεθνάκην δ̄ ὀλιγω
΄πιδεύφην
φαίνομαι [ἄλλα].

Σαπφώ

III

Yea, my tongue is broken, and
though and through me 'Neath
the flesh, impalpable fire runs
tingling;

Nothing see mine eyes, and a
noise of roaring Waves in my ear
sounds;

IV

Sweat runs down in rivers, a
tremor seizes
All my limbs and paler than
grass in autumn, Caught by pains
of menacing death I falter, Lost in
the love trance.

Sappho

tr. J. A. Symonds

A vernal-vieux that turned into a fadeth-damsel (2020)
41 x 48 cm (excl. frame), graphite and charcoal on paper

George KAZAZIS

Αυτόνομες οντότητες μνήμης,
με έντονα ίχνη και σημάδια,
οι οποίες επαναπροσδι-
ορίζουν μέσα από
διαχρονικές δράσεις, τη
σχέση τους με το παρελθόν,
το παρόν και το μέλλον,
τοποθετώντας τους
κοινωνικούς μας ρόλους σε
εντελώς νέες βάσεις.

Autonomous entities of
memory, with vivid traces and
signs, which redefine through
timeless actions, their
relationship with the past,
present and future, situating
our societal roles upon
renewed foundations.

Traces (2021)

20 x 30 cm, pencil on paper

Michalis KIOUSIS

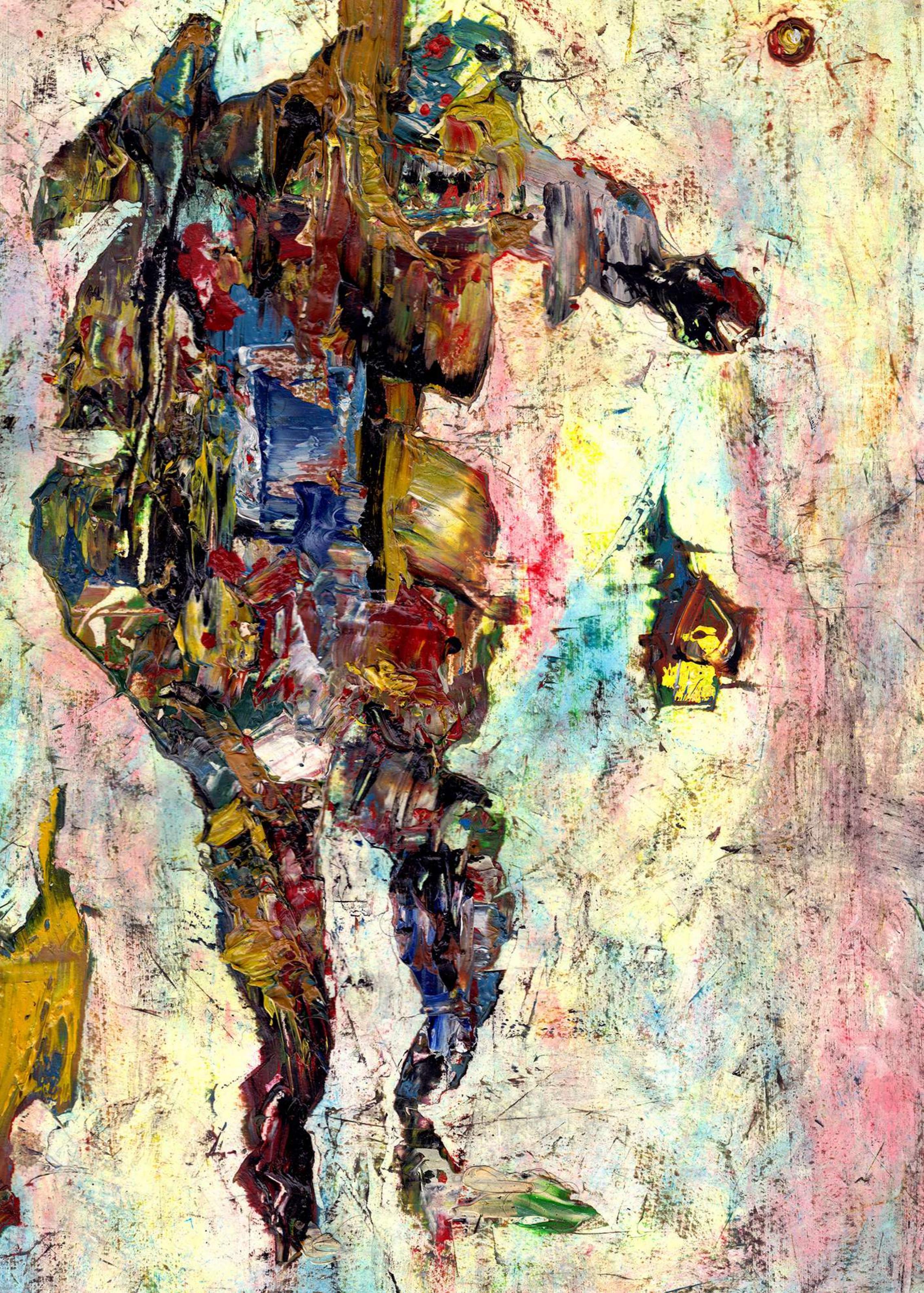
Τα δύο αυτά έργα αποτελούν κομμάτι ενός μεγαλύτερου συνόλου δουλειάς με τίτλο "Visions Croisés". Στόχος μου είναι τα έργα μου να δίνουν την εντύπωση του οικείου χρησιμοποιώντας συγχρόνως ελάχιστες οπτικές πληροφορίες σχετικά με τον τόπο που αφηγούμαι επιδιώκοντας την ολοένα και πιο οικουμενική σύνδεση με τον θεατή.

These paintings are part of a larger series of works entitled *Visions Croisés*.

My goal is for my works to give an impression of something familiar, all the while using minimal visual information about the places I am depicting, seeking an increasingly universal connection with the viewer.

Untitled (2021)

29 x 41 cm, oil on canvas

Dimitris KOKKORIS

Τα έργα εντάσσονται σε μια σειρά προσπαθειών αποποίησης της μορφής και επικέντρωσης στην διαδικασία της ζωγραφικής πράξης. Νιώθω αυτή την ανάγκη κάθε φορά που αντιλαμβάνομαι ότι η "δεξιοτεχνία" αρχίζει και μου ζητάει να αποκτήσω τον πλήρη έλεγχο του έργου μου. Ξεκινώντας με μια ανάγκη για αφαίρεση, δίχως σαφές σχέδιο και με γνώμονα την τυχαιότητα, επιδίδομαι σε ένα παιχνίδι-πειραματισμό με το χρώμα και διαφορετικά υλικά. Στην απόπειρα αυτή, τις περισσότερες φορές, ο νους δημιουργεί μορφές οικείες, υπενθυμίζοντάς μου πως βρίσκεται πάντα σε επαγρύπνηση εκτελώντας το έργο του, να ορίζει το τυχαίο.

The works are part of a series of attempts to renounce form and instead focus on the process of painting. I feel this need every time 'skill' demands I gain full control of

my work. Starting with a yearn for abstraction, without any clear pattern I engage in a game/experimentation with colour and various materials.

In this attempt, most of the time, the mind creates familiar forms, reminding me that it is always alert and performing its main task, defining the random.

Arbitrary Exercise III (2020)

40 x 30 cm, oil on paper

Nikos LAGOS

Κόκκινο, πράσινο, μπλε,
ανέβα τη σκάλα και πρόσεχε μην πέσεις.

Red, green, blue,
climb up the stairs but be careful not to fall.

Ether (2021)

30 x 30 cm, acrylics and acrylic markers on canvas
Courtesy of Zoumboulakis Galleries

Ivan LARDSCHNEIDER

Όλη μου η ζωή χαρακτηρίζεται
από τη σχέση μου με το ξύλο...
ο καλύτερος τρόπος λοιπόν για
να εκφράσω τα συναισθήματά
μου ήταν ένας: να δημιου-
ργήσω τέχνη χαράζοντας
το ίδιο αυτό υλικό με
το οποίο μεγάλωσα.

Πλέον αυτή η τέχνη είναι
ζωντανή και είναι εδώ για
εσάς: φτιαγμένη για να
φανερώνει καλά κρυμμένα
συναισθήματα.

[I've] been surrounded by
wood all my life [therefore]
the best way for me to express
my inner feelings was just one:
to create art masterpieces by
carving that same wood
I grew up with.

Now this art is alive, and it's
here for you: made to reveal
well-hidden emotions
within us all.

Aquaplay (2020)

50 x 65 x 70 cm, wood sculpture

Stamatis LASKOS

[...] Οι αρχαϊκοί πρωταγωνιστές μου χαράζουν ασύμβατες και ασυμβίβαστες τροχιές... Στα μαθηματικά βρήκα τον ορισμό για να δώσω ταυτότητα στα έργα μου και να προσδιορίσω την πραγματικότητα που είναι μακριά από την δική μας. Δύο πραγματικότητες σε δύο διαφορετικούς δρόμους, μέχρι τη στιγμή που βρίσκουν σημεία τομής με βιωματικά μου στοιχεία ενταγμένα στους πίνακες και στους τοίχους. Έτσι το ασυνείδητο και οι κρυμμένες αναμνήσεις πλαισιώνονται από χρώματα, σχήματα και καταστάσεις που συμπληρώνουν τις συνθέσεις μου με τέτοιο τρόπο ώστε το κάθε έργο να αποτελεί και μία σελίδα από το ημερολόγιο μου...

[...] My archaic protagonists carve incompatible and uncompromising trajectories... In mathematics I found the definition that gave an identity to my works and helped me define that reality which is far from ours. Two realities, and two different paths intersecting with my own personal experiences embedded in the paintings and on the walls. Thus, the unconscious and the hidden memories are framed by colours, shapes and situations that complement my compositions in such a way that each work is a page from my diary...

The Other Side (2021)
pencil and pen on A4 paper

Kostas LAVDAS

Homo homini lupus. Μέσα στο πλαίσιο του διεθνούς κινήματος #metoo, καταθέτω κι εγώ την συμπαράστασή μου ζωγραφικά, μέσα από το παραμύθι της Κοκκινοσκουφίτσας.
Η διάβαση του δάσους της ζωής δεν ήταν ποτέ μια εύκολη υπόθεση. Ο λύκος καιροφυλακτεί. Και μια τραυματική συνάντηση μαζί του πιθανώς να μετατρέψει με τη σειρά της την ίδια την Κοκκινοσκουφίτσα σε λύκο.

Homo homini lupus. Inspired by the international #metoo movement, I wish to express my support in painting, borrowing from the tale of the *Little Red Riding Hood*. Crossing through the forest of life has never been an easy task. The wolf is always lurking. And a chance meeting with him could potentially turn Little Red Riding Hood into a wolf herself.

Mee too II (2021)
31 x 41 cm, acrylics on wood

Dimitra LAZARIDOU

Η ανάγκη να συνδέω την
εσωτερικότητα με τον
εξωτερικό κόσμο περνάει μέσα
από τη φωτογραφική
διαδικασία. Η σχέση μου με τη
φωτογραφία είναι διαλεκτική.
Την αφήνω να μου υπαγορεύει
πως να κινηθώ. Άλλες φορές
είμαι διακριτική με αυτό που
θέλει να μείνει στο σκοτάδι,
άλλες πάλι κινούμε επιθετικά
με αυτό που θέλω να μου
φανερωθεί. Με ενθαρρύνει
συνεχώς να βλέπω ότι η ζωή
είναι εκεί, με πολλά σημεία
διαφυγής, αλλά και να
ησυχάζω όταν χρειάζομαι
καταφύγιο.

The need to connect the
inner self with the outside
world is inherent in the
photographic process.

My own relationship with
photography is dialectical.
I let the camera guide me.

Sometimes I try to be
discreet with what wishes to
stay hidden in the darkness,
other times I become
aggressive with things I want
to be revealed to me. It's
always an encouragement to
know that life is there, with
its many escape points,
whenever I need shelter.

From the series *Air Chicago* (2021)

27 x 27 cm, B/W print, edition 1/6

Michalis MANOUSAKIS

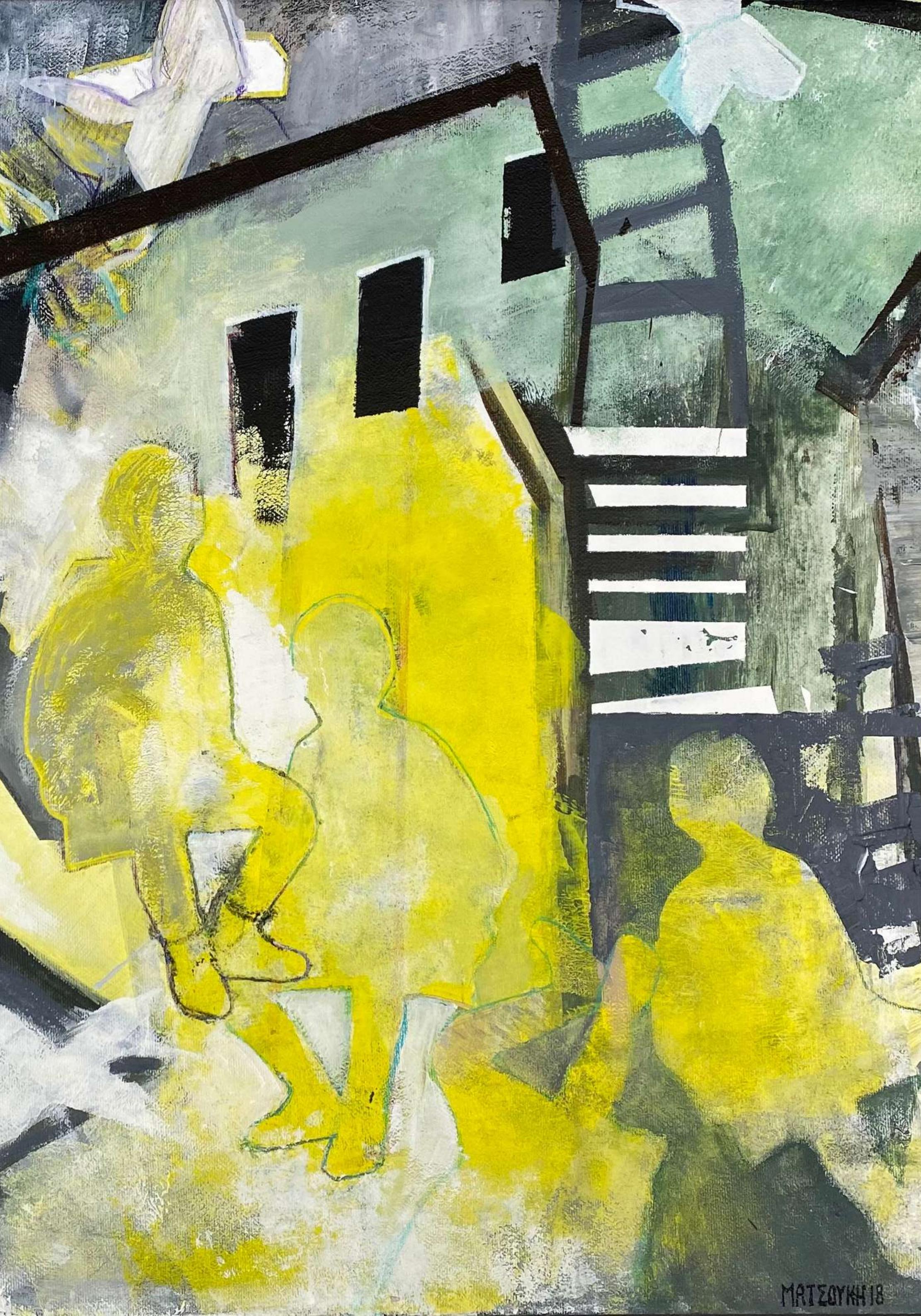

Με τόπους αλμύρας και με υγρασίες
μυρωμένων σωμάτων φτιάχνουμε όνειρα
ελπίζοντας στις διάφανες διαδρομές τους.

Within landscapes of salt and through
humid, fragrant bodies, we make dreams
and wish for transparent journeys.

Untitled (2021)

40 x 40 cm, acrylics and charcoal on MDF

An abstract painting featuring large, expressive brushstrokes in yellow, green, and black. The composition includes dark, angular shapes that suggest architectural elements like windows and doors. In the foreground, there are more organic, rounded forms in yellow and green. The overall style is gestural and layered, creating a sense of depth and atmosphere.

Eirini MATSOUKI

Η δουλειά μου είναι μια βιωματική απεικόνιση χώρων που μπλέκεται το μέσα με το έξω, αλλά και ένα παιχνίδι με τα υλικά και τα χρώματα όπως και με το τυχαίο που προκύπτει κατά τη ζωγραφική διαδικασία.

My work is an experiential depiction of space that blurs the fine line between interior and exterior spaces, but it is also a play with materials and colours as well as the *random* that is always present during the painting process.

Untitled (detail) (2018)
40 x 60 cm, oil on canvas

Kyriaki MAVROGEORGI

*Ανοιξιάτικα παραμύθια
απονενοημένων ενηλίκων
με θραύσματα
ποερσελάνινων ελαφιών
σε κεντημένα δάση
απείθαρχων κοριτσιών.
Ανατρεπτικά αφηγήματα
ενός ονειρικού κόσμου για
να ξαναδούμε τον κόσμο
από την αρχή.*

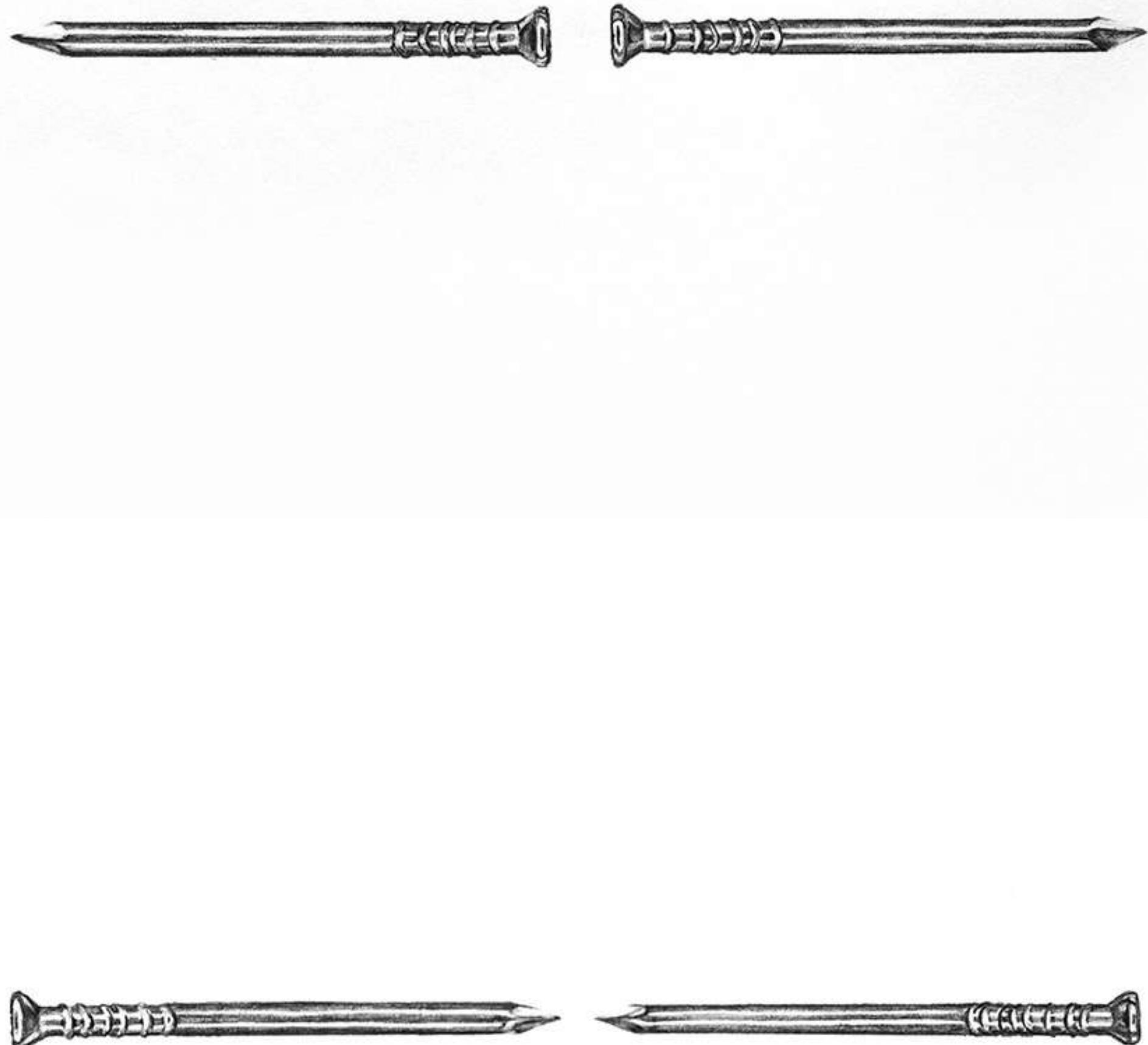
Spring tales by desperate adults, with fragments of porcelain deer in embroidered forests of unruly girls.

Subversive narratives of a dream world to help us see the world again from the beginning.

Grounding (2021)

Height 16 cm, coloured porcelain with glossy glass embroidery
Courtesy of Gallery Genesis

Maria MAVROPOULOU

[Η σειρά "Γεωμετρία του Χάους" εξετάζει]
την έννοια της μονάδας και τις αλληλεπι-
δραστικές σχέσεις που αναπτύσσονται
μέσω του πολλαπλασιασμού
αυτής. Αυτές οι εικόνες
αντικατοπτρίζουν πρωτο-
γενείς δομές ως μακέτες
ενός μικρόκοσμου/μακρόκοσμου.
Η χρήση του καρφιού ήταν
μια ενστικτώδης επιλογή
λόγω και του συναισθηματικού
φορτίου που φέρει, της
έμφυτης αντίφασης της
μορφής του και της ψυχρής
υλικότητάς του. Μέσω της
διαδικασίας πολλαπλασια-
σμού, η μονάδα χάνει την
αυτονομία της και γίνεται μέρος
ενός νέου συνόλου που
διέπεται από τους δικούς
του κανόνες.

[The series *Geometry of Chaos* examines] the concept of the unit and the interactive relations that are developed through its multiplication. These images reflect primary structures as maquettes of a microcosm / macrocosm. The use of the nail was an instinctive choice due to the emotional charge it carries, the inherent contradiction of its form and its cold materiality. Through the process of multiplication the unit loses its autonomy and becomes part of a new whole, which is governed by its own rules.

From the series *Geometry of Chaos* (2015)
21 x 21 cm (50 x 50 cm with frame), graphite on paper

Angelos MERGES

*Το έργο μου, στο σύνολό του,
εξερευνά τον δυτικότροπο
ψυχισμό κάνοντας αναφορές
σε εθιμοτυπίες και απόηχους
του παρελθόντος. Οι εικόνες
που ζωγραφίζω έχουν μορφή
τέτοια, ώστε να ερμηνεύονται
χωρίς να εξηγούνται. Οι
πίνακες προέρχονται από μία
σειρά έργων η οποία,
θεματολογικά, κινείται γύρω
από την σχέση του σύγχρονου
ανθρώπου με το μεταφυσικό.*

My work tends to explore the psyche of the Western world while referencing etiquettes and echoes of the past. The images I paint do not need explaining. These two paintings belong to a series of works which, thematically, revolves around the relationship of contemporary man with the metaphysical.

Untitled (2021)
30 x 40 cm, oil on canvas

Katerina MERTZANI

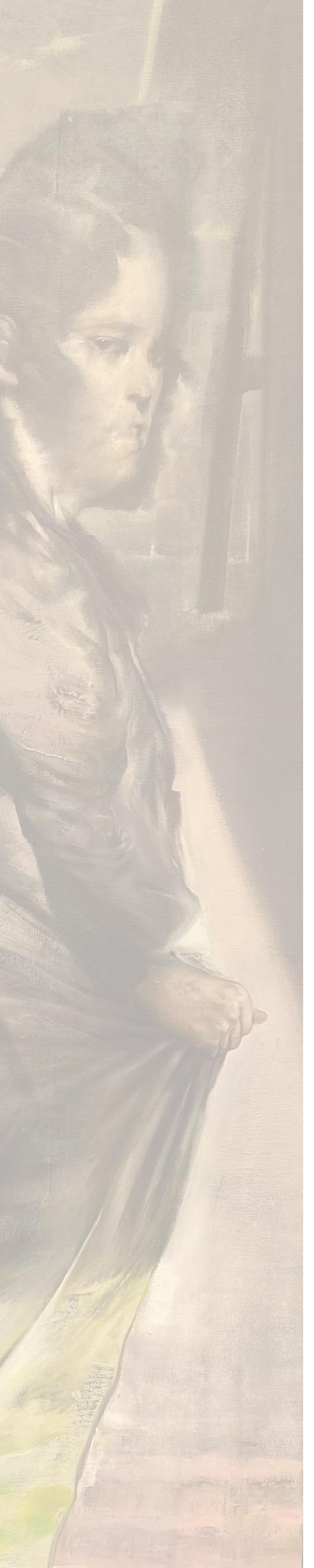
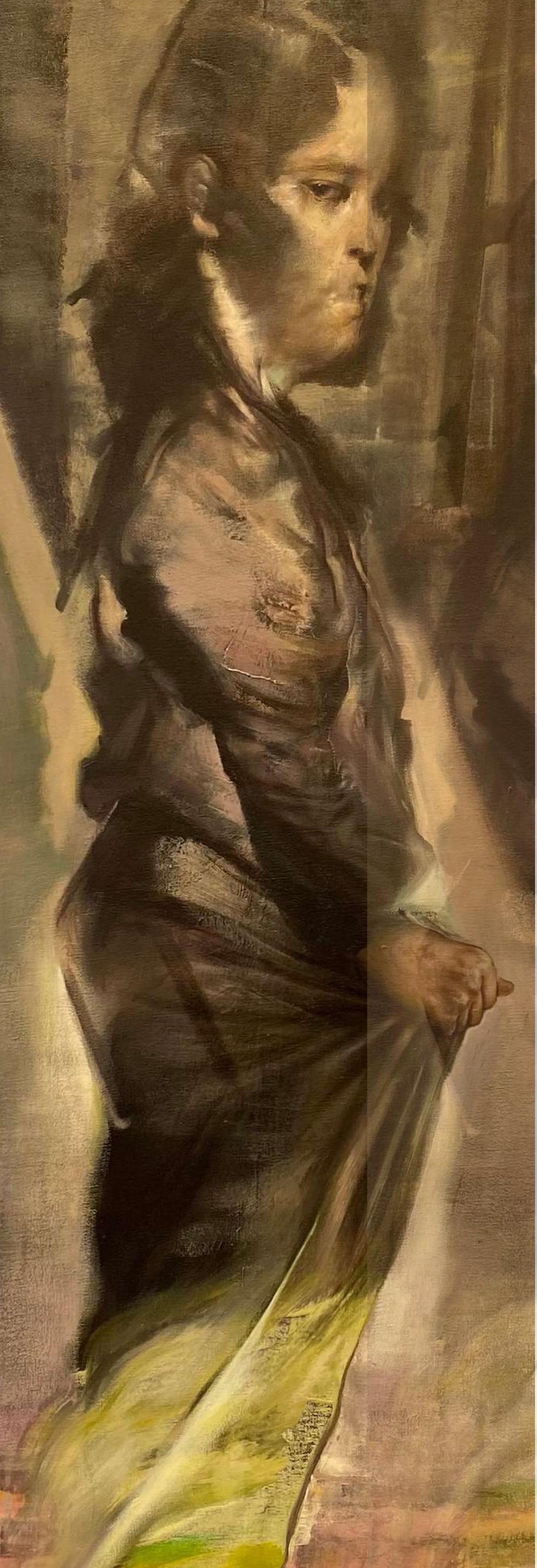
"Με ενδιαφέρουν σε οποιαδήποτε μορφή τα λάθη της δημιουργίας, τα αδιέξοδα. Αυτό που έπρεπε να αναπτυχθεί, αλλά για κάποιο λόγο παρέμεινε ατελές, ή και το αντίθετο - το υπερβολικά ανεπτυγμένο [...] Οι μορφές που δεν υπακούνε στη συμμετρία, που πολλαπλασιάζονται, αναπτύσσονται προς τα πλάγια, βλασταίνουν ή, αντιθέτως, συμπυκνώνουν τα πολλά σε ένα."

Όλγκα Τοκάρτσουκ,
Πλάνητες
μτφ. Αλεξάνδρα Ιωαννίδου

"I'm interested in whatever shape this may take, mistakes in the making of the thing, dead ends. What was supposed to develop but for some reason didn't; or vice versa, what outstretched the design [...] Shapes that don't heed symmetry, that grow exponentially, brim over, bud, or on the contrary, that scale back to the single unit."

Olga Tokarczuk, *Flights*
tr. Jennifer Croft

Wealthy and Worthless (2021)
41,5 x 32,5 cm, collage and acrylic on paper

Tassos MISSOURAS

"One pill makes you larger
And one pill makes you
small
And the ones that mother
gives you
Don't do anything at all
Go ask Alice
When she's ten feet tall
And if you go chasing
rabbits
And you know you're going
to fall
Tell 'em a hookah smoking
caterpillar
Has given you the call."

Jefferson Airplane
White Rabbit

Untitled (2021)
118 x 32 cm, oil on canvas

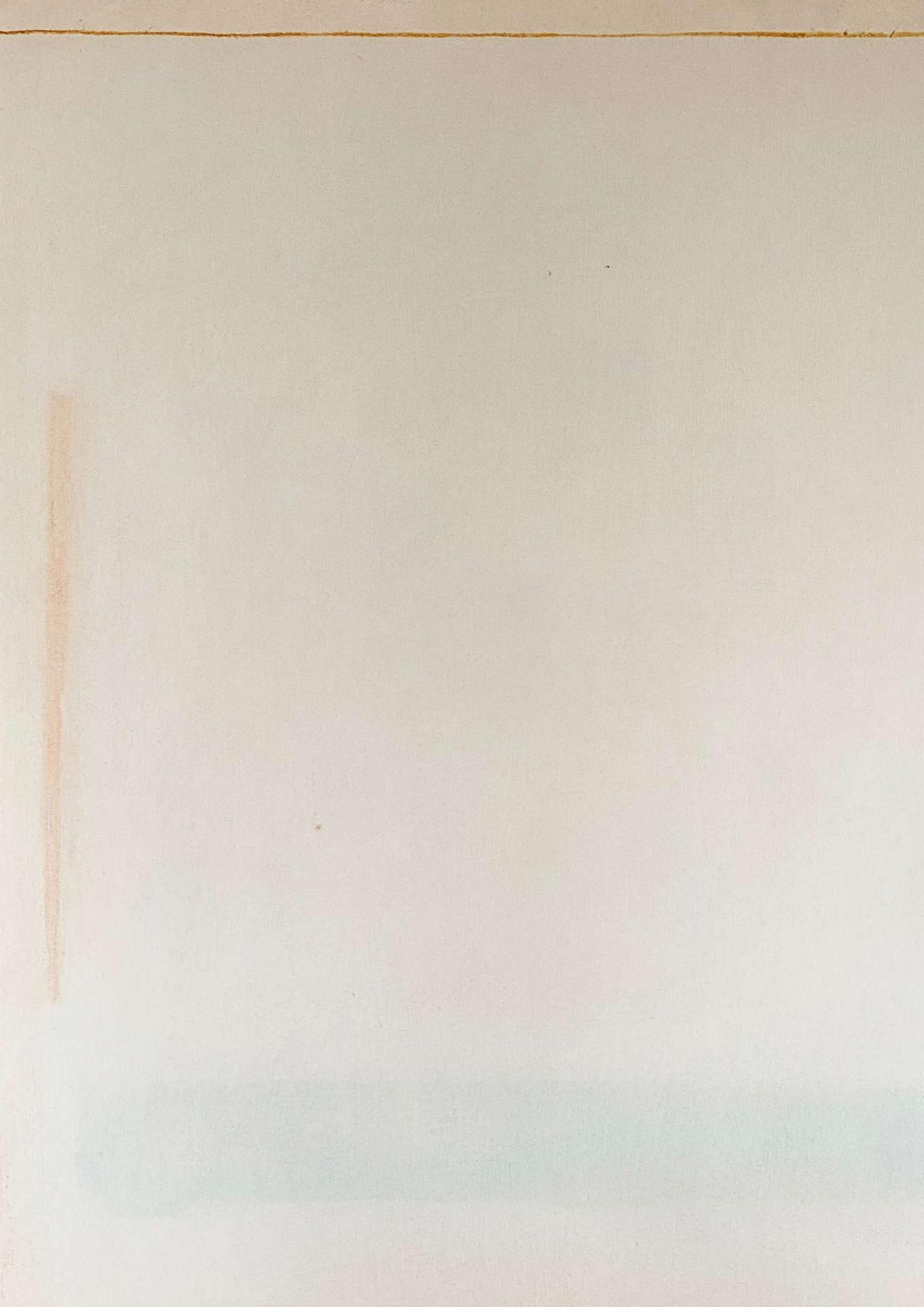
Kyriakos MORTARAKOS

Σε δυσάρεστους καιρούς
- ξεκινώντας από την κρίση,
φτάνοντας στους σεισμούς
της Μυτιλήνης, τις φωτιές στο
Μάτι και την πανδημία - το
έργο των καλλιτεχνών
εμφανίζει κάτι προφητικό.
Θλίψη, βλοσυρή κατήφεια.
Από το 2009 μέχρι σήμερα (για
ανθρώπους που έζησαν αυτά
τα χρόνια, συμπεριλαμβανο-
μένων των νεκρών) η
θεματική μου εκπροσωπεί
κάτι το άυλο, το πνευματικό...
Γι' αυτό η ζωγραφική είναι
τυφλή. Δεν αναφέρομαι σε
υπαρκτά πρόσωπα.

In these unpleasant times -
first The Crisis, then came
the earthquakes in Mytilene,
the fires in Mati and now the
pandemic - the work of
artists shows something
prophetic. Sadness,
melancholy. From 2009
onwards (for people who
lived through these years,
including the dead) my
themes communicate
something intangible,
spiritual even...
That is why painting is
blind. I am not referring to
real people.

Untitled (2018)

33 x 24 cm (incl. frame), oil on paper pasted on MDF
Courtesy of Zoumboulakis Galleries

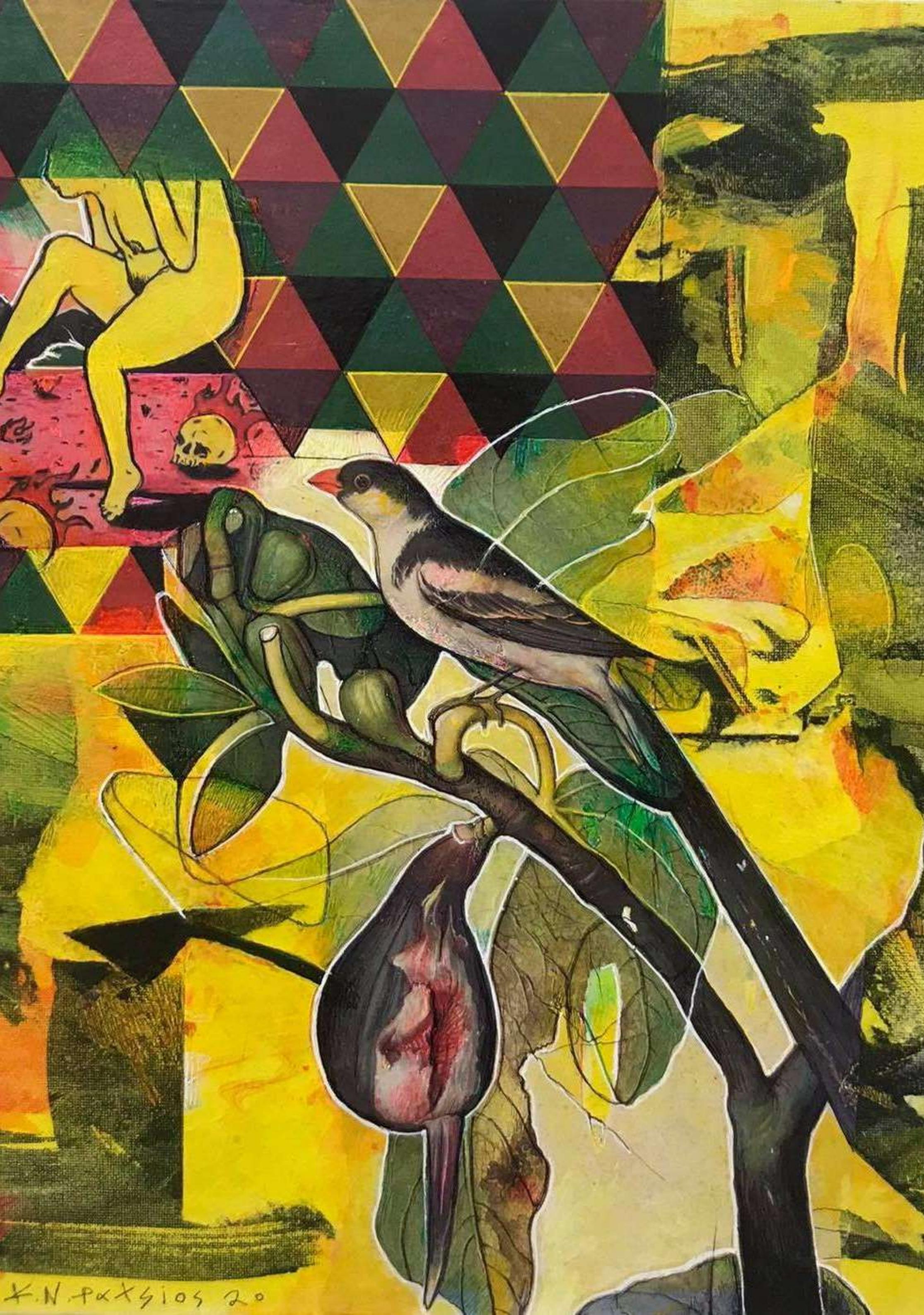

Ilias PAPAILIAKIS

Το έργο είναι μια μικρής κλίμακας
μελέτη με ελάχιστη ύλη και επίμονα
επεξεργασμένους τρόπους βαφής.
Στα όρια του ζωγραφικού χώρου.

A small-scale study that uses
minimal material and
persistently crafted painting methods...
Pushing painting and the painting space
to its limits...

A Quantitative Study of the Forest (2021)
50 x 50 cm, oil paints on prepared paper

Konstantinos PATSIOS

Το έργο είναι μια σύγχρονη αφήγηση της αποστασίας των Πρωτόπλαστων. Διαδραματίζεται σε μια μοντέρνα εκδοχή του Κήπου της Εδέμ, με τον καρπό του Δέντρου της Γνώσης στο κέντρο της σύνθεσης και την ανθρώπινη παρουσία να υπονοείται συνεκδοχικά από νεκροκεφαλές και έμφυλα σπαράγματα. Το κίντρινο είναι το φως του άλλου κόσμου, ενός κόσμου γεμάτου ενέργεια έτσι όπως τον περιγράφει ο Χάξλει στις "Πύλες της Αντίληψης".

A contemporary retelling of the familiar tale of Adam and Eve. It takes place in a modernised version of the Garden of Eden, with the fruit of the Tree of Knowledge at the centre of the composition and the human presence being implicitly implied by skulls and gender fragments.

Yellow is the light of the other world, one full of energy as Huxley describes it in his *Doors of Perception*.

Adam and Eve (2020)

40 x 40 cm, mixed media on canvas

Mantalina PSOMA

"Γιατί απ' όλους τους
χειμώνες είν' ένας τόσο
μεγάλος που, αν τον
ξεπεράσεις, η καρδιά σου στο
εξής όλα θα τα αντέχει."

P. M. Rilke

"For among these winters there is one so
endlessly winter
that only by wintering through it will
your heart survive."

R. M. Rilke

Untitled (2021)

24 x 30 cm, oil on canvas

Courtesy of a.anonopoulou.art gallery

Marios SPILIOPOULOS

Έργα εν είδει προσευχής, που έγιναν στο αρχονταρίκι της Μονής Παντοκράτορος, του Αγίου Όρους, την άνοιξη του 2016.

Prayer works, made in the small house of the Pantokratoros Monastery, on Mount Athos, in the spring of 2016.

The Votive (2021)

20 x 20 cm, mixed media on paper

Courtesy of Ikastikos Kiklos DL

Stergios STAMOS

Λέξεις που δεν ειπώθηκαν
διαδρομές που δεν διανύθηκαν
γραμμές που μπήκαν σε περιπέτεια
για να καταλήξουν σε γόρδιους δεσμούς.

Words that remained unsaid
routes that were never taken
lines that embarked on adventures
only to result in gordian knots.

An Evening on Paros (2010-11)

97 x 81 cm, acrylics, collage, porcelain and pencil on paper

Dimitris TATARIS

Μια σειρά έργων εμπνευσμένη το 2014 και αφιερωμένη στους αγανακτησμένους, και σε όλους όσους υπέφεραν και συνεχίζουν να υποφέρουν από τις συνέπειες τις οικονομικής κρίσης.
Σήμερα, μοιάζουν πιο σύγχρονα από ποτέ.

A series of works first conceived in 2014, dedicated to all those who suffered and continue to suffer the consequences of the economic crisis.

Today, they seem more relevant than ever.

Saint Sebastian (detail) (2014)

15 x 25 cm (excl. frame), mixed media on Russian banknote

Stamatis THEOCHARIS

Η ομορφιά είναι υποκειμενική και τα πρότυπα αλλάζουν από εποχή σε εποχή, επηρεάζοντας έτσι το πώς την αντιλαμβανόμαστε. [...] Η γυναίκα διεκδικεί την δύναμη να ορίζει το σώμα της και τις ανάγκες της όπως αυτή θέλει, με σκοπό τη γενικότερη αποδοχή της μέσα σε μια πατριαρχική κοινωνία. Επηρεασμένος από την κλασική ζωγραφική και την αισθητική της πληθωρικής αναγεννησιακής γυναικείας φιγούρας, στόχος μου είναι να σχολιάσω την γυναικεία χειραφέτηση και τη γενική ιδέα της αποδοχής του "αληθινού μας σώματος".

Beauty is subjective and its standards change, influencing the way we perceive it [...] Women claim the power to define their bodies and needs in order to be accepted in a patriarchal society. Influenced by classical painting and the aesthetics of the exuberant renaissance female figure, my aim is to comment on female emancipation and the general notion of accepting our "true body".

Self-indulgence (2021)

35 x 45 cm, acrylics on canvas

Andreas VOUSSOURAS

Ο χρόνος και η ύλη είναι δύο βασικές έννοιες που με απασχολούν από το ξεκίνημά μου. Η πόλη είναι το καθημερινό, ανοιχτό εργαστήριό μου. Ακολουθώ ίχνη, ανακαλύπτω ιστορίες και τους δίνω φωνή, μαζεύω αστικά σπαράγματα και τα μετασχηματίζω για να μιλήσω για τη μεγάλη ιστορία. Αυτή που μας περικλείει όλους.

Time and matter have both occupied my work from the beginning. The city is my daily, open workshop. I follow traces, discover stories and give them a voice, collect urban fragments and transform them in order to discuss the great story. The one that includes us all.

Ηρώο-Suitcase (for Alexis Akrithakis, detail) (2021)

35 x 35 cm, wood and collage on marble

Vay YI

Τα κέρινα έργα μου -σα να μην τα
έχει αγγίξει ανθρώπινη πινελιά-
παρά την έντονη υλικότητα
έχουν λείες επιφάνειες,
συνδιάζουν χαρακτηριστικά
ζωγραφικού πίνακα και
τρισδιάστατου αντικειμένου...
Υπάρχει σε αυτά η αίσθηση του
βάθους, της ηρεμίας, της
θερμότητας και της ποιητικής
ατμόσφαιρας... Στη συνεχή¹
αναζήτηση νέας αισθητικής κι
νέου νοήματος, επιτρέπω
διάφορους συνδιασμούς υλικών
και τεχνοτροποιών να
συνυπάρχουν. Πλέον, σκοπός
μου είναι να μεγιστοποιήσω τη
ψυσική ελευθερία, ενώ βασική
πηγή έμπνευσης αποτελεί πάντα
η φύση...

My wax paintings - seemingly devoid of human touch - are simultaneously physical and smooth. They are paintings [...] hung on a wall as much as 3D objects. They look simple but there is a strong sense of depth and sensuality and warmth... In the constant search for a new aesthetic and new meanings, I allow a combination of mix mediums and materials to co-exist in my works. My goal is to maximise physical freedom while using nature as my unending source of inspiration...

Untitled (2019)

30 x 30 cm, wax and pigments on wood

Eleni ZOUNI

Το ενδιαφέρον μου
επικεντρώνεται στο να
σχεδιάζω σε μεγάλες επιφάνειες
εικόνες και μνήμες, σε μορφή
γραφικής δράσης η οποία
χρησιμοποιείται ποιητικά,
καλύπτοντας εν μέρει την
περιοχή του γραπτού λόγου, με
την ίδια ρευστή διάθεση, όπως
μπορεί να είναι η ζωντανή ροή
του λόγου... Τα σήματα, οι
στοιχειώδεις φιγούρες, οι
γραμμές, οι χειρονομίες που
αποτυπώνονται στην επιφάνεια,
γίνονται αυτόμata, χωρίς
διορθώσεις.

I am interested in drawing
images and memories
upon large surfaces, in the
form of poetically used
graphic action, partially
touching upon the concept
of the written word, with
the same fluid mood often
found in speech... The
signs, the primitive figures,
the lines and gestures
imprinted on the surface,
are all done automatically,
and nothing is edited.

Fotis (detail) (2014)
60 x 60 cm, inks and graphite on wood

Ο κατάλογος δημιουργήθηκε με αφορμή την έκθεση
"Σε Μικρή Κλίμακα: Ένα Ψηφιδωτό Σύγχρονης Δημιουργίας"

13 Μαΐου - 12 Ιουνίου 2021, γκαλερί ΑΛΜΑ
Υψηλάντου 24, Κολωνάκι

Εξώφυλλο: Βάνα Φερτάκη, Άτιτλο (2021)

Σχεδιασμός καταλόγου: Γιώτα Δημητρίου

The catalogue was created to accompany the exhibition
"On a Small Scale: a Mosaic of Contemporary Creation"

13 May - 12 June 2021, ALMA Contemporary Art Gallery
Ipsilantou 24, Kolonaki

Cover work: Vana Fertaki, Untitled (2021)

Catalogue design/layout: Yota Dimitriou

M A Y - J U N E 2 0 2 0

Alma Contemporary Art Gallery Athens
24 Ipsilantou Street, Kolonaki 106 76 | 211 400 3160
galleryalma.com